

Hej PL!

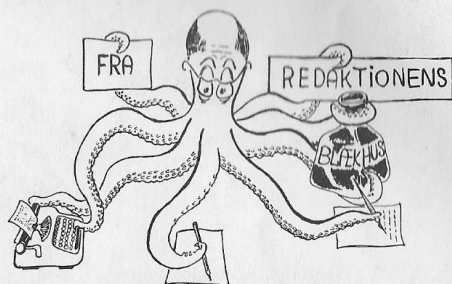
Dette nummer af TANDEM er lige som nr. 2, der udkom før sommerferien, et nummer hvor vi har lagt vægt på forskellige forslag til udendørsaktiviteter. Spejderliv er jo nu engang friluftsliv.

Det er på tide allerede nu at tænke på efterårets patruljeture - og få den eller dem indarbejdet i emneplanerne for efteråret.

Hører du til blandt de 8-900 PL'er, der i efterårsferien skal på PL-kursus, har du mulighed for at lave en mægtig patruljetur f. eks. til november.

Skal du ikke afsted på PL-kursus i efterårsferien skulle du og din patrulje overveje om ikke I skulle tage på patruljetur i efterårsferien - 2 - 3 dage eller hva' med en hel uge?????

God tur.

Med spejderhilsen
Redaktionen

INDHOLD

Side 3	Patruljeliv	- 10	Noget om primimad
- 4	Jamboree-On-The-Air	- 11	Førstehjælp
- 5	Primi-Radio	- 12	Dragebygning
- 6	Vandløbshike	- 14	Netop Nu i Naturen
- 8	Cykel-cross	- 15	Boghylde
		- 16	Genbrugslampe

SKRIV TIL TANDEM

Hvis du

- har en idé til Idékassen
- mener at noget bør ændres/ forbedres
- gerne vil have et særligt emne belyst i TANDEM
- gerne vil skrive en artikel
- har et godt spejderfoto (s/h)
- vil lave nogle tegninger
- har en idé, men ikke rigtig ved hvordan den skal udformes

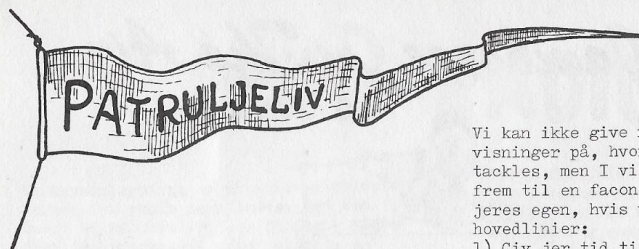
er vi interesseret i at høre fra dig, så TANDEM bliver et afvekslende blad, der får flest mulige sider af spejderlivet med.

P.S. Foto's returneres, når vi har taget en "rastekopi" - og de iøvrigt er forsynet med navn og adresse på bagsiden.

Idé, tekst og tegninger til dette TANDEM:

Jens Matthiessen, Lars Aabo, Ingelise Svensson, Karin Boldsen, Kirsten Gad, Flemming Skjoldborg, Tonje Johansen, Dorthe Søndergaard Pedersen.

Foto: Niels Eisum, Jens Matthiessen
Ansvh. red.: Jens Matthiessen
Tryk: Special-Trykkeriet, Viborg A/S

Hvordan afslutter I jeres patruljemøder? Farer I ud ad døren, når der tilfældigvis er noget godt i fjernsynet, eller sker det, at mødet lidt efter lidt ebber ud, fordi nogle bliver hentet af deres forældre - andre møder deres klassekammerater og har så pludselig ikke mere tid til spejdermøde - eller er der måske helt styr på den sag, så ingen vover at snige sig bort inden afslutningsceremonien?

De fleste synes sikkert, at et møde er mest vellykket, når alle er samlet indtil det tidspunkt, hvor mødet hæves. Det giver en fornemmelse af fællesskab, når alle oplever det samme.

Sådan går det jo ikke altid - ofte står der nogle ganske få tilbage til at tage sig af den nødvendige oprydning, og så er humøret ikke ligefrem til en stemningsfuld afslutning. I må selvfølgelig prøve at lave mødernes afslutning sådan, at ingen af patruljens medlemmer vil undvære disse sidste minutter. En kort afslutningsceremoni, hvor man f.eks. samles i en klynge, råber patruljeråbet, skriver sig ind i 'møderullen' eller lign. kan være vældig god - men i sig selv er sådanne symbolske ting ikke nok til at spejdernes interesse bliver holdt fangen i halve og hele år.

Vi kan ikke give nogle færdige anvisninger på, hvordan problemet skal tackles, men I vil sikkert finde frem til en facon, der er helt jeres egen, hvis vi giver jer nogle hovedlinier:

1) Giv jer tid til at snakke sammen.

Var det et godt møde? Hvornår skal den næste tur være? Hvad vil I gerne beskæftige jer med? Hvilke materialer skal indkøbes? o.s.v.

2) I slutningen af mødet er det dejligt at drikke te, spise kage eller hjemmebagte boller. Måske kan I skiftes til at forberede traktementet.

3) Hvis patruljen skriver en dagbog, vil oplæsning af et par sider fra tidligere møder og ture være på sin plads.

4) Engang imellem kan I invitere til at komme og deltage i den fælles snak og tedrikning.

5) Fortæl hinanden, hvad I hver især har ud af spejderarbejdet - lær hinanden bedre at kende.

6) Syng nogle gode spejdersange - planlæg patruljens underholdning ved det næste tropslejrbål.

7) Oplæsning af historier. Altså! Sørg for at afslutningen bliver spændende og interessant, og at I er fælles om oprydningen.

Så går det meget nemmere. Desuden er det en hjælp, hvis I slutter på helt faste tidspunkter, så er chancerne større, for at I får det hele med - alle sammen. Hvis nogen så ønsker at blive siddende og sludre, er det selvfølgelig i orden. Men selve mødet er slut, og de, der skal noget andet, kan gå hjem.

Jamboree On The Air

Nogle af jer vil sikkert ikke genkende til denne overskrift eller til forkortelsen af denne, nemlig

J O T A

og behøver derfor ikke at læse videre for at vide hvad det drejer sig om.

Til alle jer andre skal vi komme med en forklaring. I 1958 hørte vi første gang om JOTA - men hvad er JOTA egentlig for noget??

Ideen skal vi søge i 1957 under jubilæumslejren i England, hvor en række ledere, der også var kortbølgeradioamatører, fandt ud af, at de passende kunne mødes i aften en gang om året.

Men inden året var gået, blev man klar over, at dette var noget for spejdere i alle aldre. Man fastsatte derfor en week-end, hvor

SPEJDERE FRA HELE JORDEN
SKULLE MØDES I ÅTEREN

og intet var mere naturligt end at kalde arrangementet for

JAMBOREE-ON-THE-AIR (JOTA)

Det arrangement, der finder sted den 3. hele week-end i oktober, er der også mulighed for jeres gruppe at deltage i. Det kræver, at I får forbindelse med en radioamatør, der er villig til at hjælpe jer, ved at stille sig selv og sit grej til rådighed den omtalte week-end. Når I har fået forbindelse med en radioamatør, skal I til at forberede jer til selve week-enden.

Få en aftale med amatøren, om at besøge hans station et stykke tid før, og prøv at få et indtryk af, hvordan man arbejder på en sådan radioamatørstation. Prøv at lægge mærke til, hvilke forkortelser og specialudtryk, der anvendes. Når I er kommet hjem igen efter besøget, bør I bruge lidt af de næste patruljemøder til at øve jer. Læg en planche med forkortelser og slang-udtryk, som I hørte under besøget hos radioamatøren. Endelig skal I øve jer i at bruge en mikrofon. Brug en båndoptager og indtæl nogle små historier om jer selv og patruljen.

Når I under JOTA har fået forbindelse med en anden spejderstation, skal I selv til mikrofonen, for at fortælle om jer selv og hvad I laver til daglig. Derfor er det rart at have øvet sig inden man er "i luften".

Er I blevet interesseret i at prøve at deltage, så læs noget mere i IMPULS 3,4 "Signalering" side 39 - 43. Er jeres interesse rigtig blevet vakt, så få jeres tropsleder til at kontakte JOTA-organisatoren:

Arne Gottfredsen
Vestbirk Alle 42
2770 Kastrup

VIDSTE DU:

at der i arrangementet deltager skønsmæssigt 300.000 spejdere fra hele verden - og dermed er det verdens største spejderarrangement.

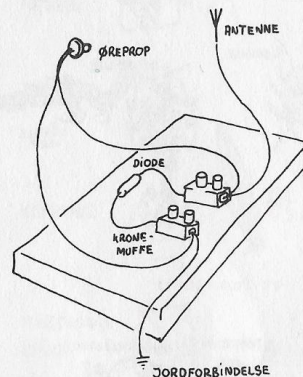
at jota-week-enden er det eneste tidspunkt hvor personer uden sendetilladelse (licens) må benytte mikrofonen.

PRIMI-RADIO

Et krystalapparat er en af de simpleste former for radio der findes. Den kan laves af materialer, der findes i den hjemlige rodekasse, samt dele som en radiointeresseret ven sikkert kan hjælpe jer med at skaffe.

I skal bruge:

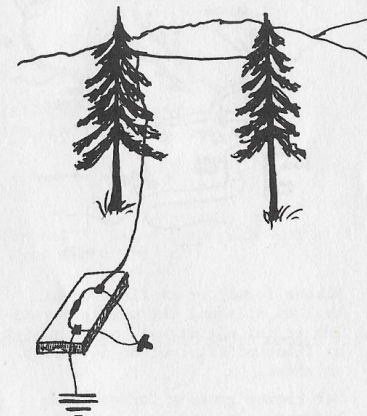
- 1 dobbelt kronemuffe
- 1 øreprop (2000 ohm) eller en gammel-dags hovedtelefon (2000 ohm)
- 1 krystaldiode - AAL19 eller lignende. (Enhver radioforretning med eget værksted skulle kunne levere en sådan. Fortæl hvad den skal bruges til - så ved radiomekanikeren hvad det er I skal have. En krystaldiode koster kun et par kroner.
- 1 skrue til at skrue kronemuffen fast med.
- 1 træplade til at samle det hele på 18 - 20 m ledning (heraf de 15 m til antenne). I kan bruge ganske almindelig ledning.

Saml herefter radioen som vist på tegningen. Husk på, at der skal være en god jordforbindelse. Den bedste jordforbindelse opnåes ved at slutte radioen til en radiator eller et vandrør. Men husk på, at der ikke må være maling eller emalie på det sted

hvor I forbinder radioen, idet det virker isolerende. En god elektrisk forbindelse fås kun når den afisoleerede ledning rører direkte ved metal.

Denne radio kan ikke indstilles på forskellige programmer, men vil spille flere forskellige programmer på samme tid. Normalt vil den ene station være meget kraftigere end de andre, således at denne station vil gå tydeligt igennem, medens de andre blot vil være baggrundsstøj.

Den viste radio kan meget let udbygges med en stationsvælger (drejekondensator) og endog forstærker.

I IMPULS 3,4 (signalering) side 40/41 er der vist et eksempel på en krystalmodtager med drejekondensator (stationsvælger).

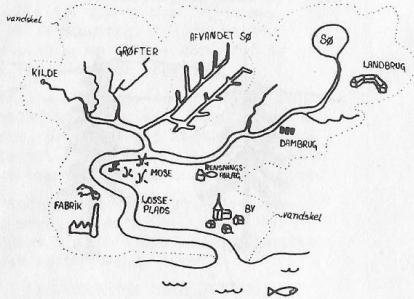
Har I fået "blod på tanden" og vil I prøve at udbygge den lille "patruljemodtager" med en forstærker, kan I læse mere i:

Gunnar Møller:
Vi eksperimenterer med nemme radioer

VANDLØBS-HIKE

Et vandløbs-system, der går fra den mindste lille grøft og til havet, er i virkeligheden en meget vigtig del af naturens kredsløb. Når et sådant fungerer helt perfekt, er der en nøje balance mellem plante- og dyrearter, både i vandet og i de omliggende landområder- og også i forhold til havet.

Det siger sig selv, at en forurening - uanset hvor lille den kan være - vil gribe forstyrrende ind i vandløbets naturlige tilstand.

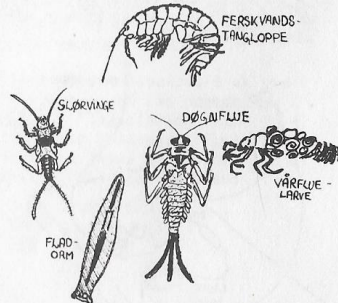
Hikens formål er at finde ud af hvilken tilstand det udvalgte vandløb er i i øjeblikket, og om muligt at finde ud af, hvorfor det netop er sådan.

Det kræver grundig forberedelse hjemmefra, hvis I skal have et godt udbytte af et sådant projekt:

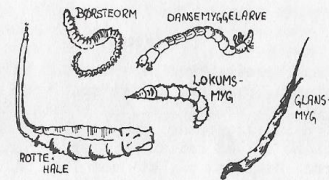
Tegn et kort over hele systemet og indtegn vandskellet rundt om hele området. Det gøres ved hjælp af højdekurverne på et 4-cm kort. Derved skaffer I jer et overblik over hvor store arealer åen i virkeligheden afvander. Hvis I også afsætter på jeres kort hvad der måtte findes af mulige forureningskilder såsom byer, virksomheder, lossepladser, dambrug, intensivt dyrkede landbrugsområder, drænedes områder m.m., vil I begynde at få et overblik over hvor det bedst kan betale sig at undersøge vandet og livet i det.

Når I skal undersøge selve åen, er der flere ting I kan gøre: Måle vandføringen forskellige steder i å-løbet - derved kan I afgøre, hvor meget vand der kommer fra de enkelte afvandsingsområder - igen kan I gøre brug af kurvekortet. På hvert af stederne kan I så undersøge dyre- og plantelivet samt graden af forurening. Det er klart at jo flere undersøgelsessteder I har, jo mere præcist kan I fastslå en forureningskilde, (måske bliver nogle marker gødet særlig meget, måske går der et drænrør ud i åen, eller en spildevandsledning - ja, hvem ved hvad I kan finde ud af !)

Der findes nogle specielle prøvesæt, der afslører fosfat og nitrat (gødning) - men man må huske, at disse ting også findes naturligt i omgivelserne. Med enkle fangstredskaber kan I få rede på dyrelivet. Her er hvad der bør findes i et sundt vandløb:

- og i et forurenat:

Et vandløb har ikke blot betydning for naturen, der knytter sig forskellige særinteresser til det. Find frem til nogle folk, I kan interviewe om sagerne.

SORTS-FISKER-KLUB

Hvordan er fiskeriet ? Sættes der yngel ud ?
Har der været eller er der fiskedød ?
Har å-reguleringer haft nogen indflydelse ? o.s.v.

LAND-MAND

Bruges der kunstgødning på markerne ?
Er der afløb fra ensilagebeholdere eller møddinger ?
Tages der vand til markvanding ? Bliver markerne drænet ? Lever der skadedyr omkring å-løbet ?

JAGT-FORENING

Hvilke fuglearter lever omkring vandløbet ?
Har der været udsving i antallet af individer og arter ?

KANO-UDLEJNING

Hvor stor er aktiviteten med hensyn til rekreative formål i og omkring åen ?

FABRIK SLAGTERI MEJERI

Bruges der vand fra åen ? Ledes der spildevand ud ?
Er det rensat ? Hvor meget ?

DAMBRUG

Hvilken slags foder benyttes ? Hvor meget kommer ud i selve åen ?

KOMMUNE

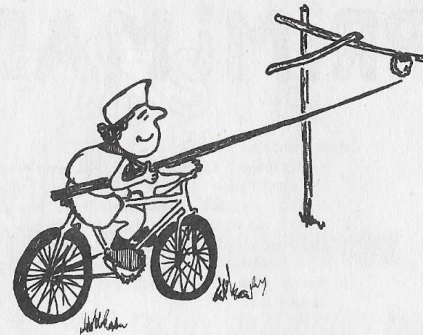
Har man særlige projekter igang i området ?
Føres der jævnlig kontrol ?

RENSINGS-NÆVN

Hvad gøres for at holde åen intakt ? Er der planer for anvendelsen af ådalen ? Er der særlige lovbestemmelser ? Rensningsanlæg ?

Selvfølgelig er der mange ting, der kan være forurenende i vandløbet - og vi kan ikke få det hele med her. Men hvad med at alliere jer med skolens biologilærer, der sikkert gerne vil give jer nogle gode råd med på vejen, når I tager fat på opgaven.

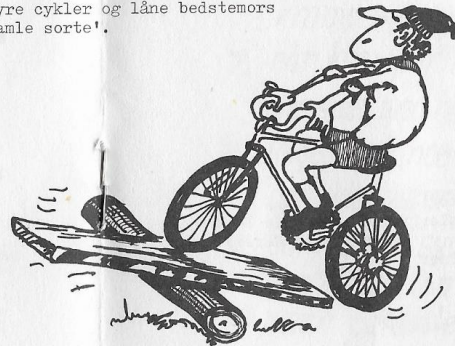
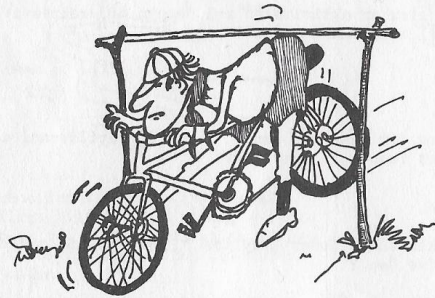
CYKEL - CROSS

I kender selvfølgelig en god, gammel-dags felt-bane med masser af halsbrækkende forhindre-inger og stejle bakker.

Hvis man mildner opgaverne lidt og sørger for, at stigningerne ikke er for voldsomme, kan man have megen fornøjelse af en cykel-forhindre-ingsbane.

Se engang på disse forslag. Brug dem til jeres egen bane og find selv på en masse andre.

De moderne racercykler er ikke særligt robuste, så hvis I laver en ujævn og knoldet bane med styrtløbsløjpe og fedtet føre, vil det nok være bedst at skåne de dyre cykler og låne bedstemors 'gamle sorte'.

Noget om - PRIMIMAD

Det kunne måske være en udmærket afveksling på efterårrets patruljetur at prøve at lave primimad istedet for den traditionelle "Millionbøf a la Høge".

Primimad er som hovedregel ikke dyre- eller mere tidskrævende at lave end traditionel mad.

I store trak findes der 3 forskellige tilberedningsformer: 1) Spidstegning/grillning. 2) Folie/staniol. 3) Indpakket i ler, aviser, bregner osv.

Når du laver primimad er det særdeles vigtigt, at du har et godt glødebål. Skal du spidstege er det nødvendigt at du bruger løvtræ til dit bål, idet nåletræ meget let giver det spidstegte en afsmag af harpiks. Som spyd kan du med fordel bruge en hassel-, rønne- eller bøgegren.

Her er et forslag til menu på den kommende patruljetur.

Forret: Æblemostdampet ørred.
Hovedret: Spidstegt kylling m/ bagte kartofler.
Dessert: Bagte æbler.

Æblemostdampet ørred:

Ørreden renses og vaskes - men lad hoved og hale sidde. Kom en klat smør, lidt salt, persille (hakket) ind hvor indvoldene sad. Hæld en lille smule æblemost ved og pak ørreden ind i to lag staniol - således at der ikke siver saft ud. Grill'es 3-4 minutter på hver side ved jævn varme.

Spidstegt kylling:

Kyllingerne renses for eventuelle fjær m.v. og gnides i salt. Steges over sagte varme i 3/4 - 1 time.

Bagte kartofler:

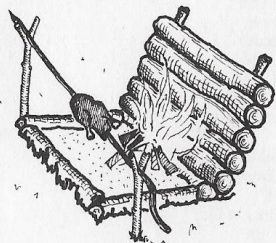
Kartoflerne renses grundigt og pakkes ind i staniol. Bages ved jævn varme i mindst 1/2 time. Kartoflerne kan udmærket spises med skræl på. Det smager glimrende.

Bagte æbler:

Kørnhuset tages ud af æblerne ved at skære ned i æblet fra oven (udhule). Fyldet, der består af rosiner, kanel og sukker fyldes i æblerne og disse pakkes i staniol og bages i 15 minutter ved god varme. Husk at pakke dem således at saften ikke løber ud.

Til morgenmad kunne man eventuelt lave bacon og æg bagt i franskbrød.

Man tager et stykke staniol. Oven på dette lægges 3 - 4 stk. bacon. Herpå lægges en skive udhulet franskbrød. I den udhulede skive slås et æg ud. Til sidst lægges ligesom i bunden 3 - 4 skiver bacon som låg. Staniolen lukkes og hele herligheden bages i 4 minutter på hver side ved jævn varme.

Til seks mand bruges:

2-3 ørreder
1 æblemost
salt
persille
smør
2 kyllinger
salt
1 1/2 kg kartofler
6 store æbler (f.eks. Belle de Boskop eller Ingrid Marie)
100 g rosiner
kanel
sukker
36 skiver bacon
6 æg
6 skiver franskbrød

FØRSTE HJÆLP

VED ET EPILEPTISK KRAMPEANFALD

1. vær rolig. patienten har ikke smerter, lider ikke og er ikke i livsfare.
2. forsøg at lægge patienten ned og at løsne stramt tøj om halsen. beskyt hovedet mod stød på grund af kramperne.
3. forsøg ikke at slikke noget mellem tænderne det gavner ikke - og kan skade.
4. forsøg ikke at standse kramperne eller at "genoplive" patienten, anfaldet går over af sig selv.
5. forsøg ikke at give patienten noget at drikke.
6. vær ikke bange for at røre ved et menneske med kramper. sygdommen smitter ikke.
7. når kramperne er ophørt, lægges patienten om på den ene side, med hovedet lavt så spyt og slim kan løbe ud.
8. lægeassistance er kun nødvendig, hvis krampeanfaldet varer mere end et par minutter eller gentager sig.
9. bliv hos den syge til bevidstheden er vendt tilbage, og han/hun kan klare sig selv.
10. vær patienten mod utidig nysgerrighed.

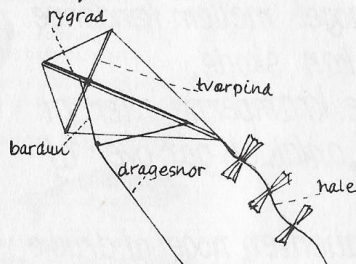
DRAGEBYGNING

Efterårsvejr er ofte dragevejr. Bygning af drager og efterfølgende flyvning med dem er en god og skæg aktivitet til en af efterårets ture eller møder.

Med 5-6 medlemmer i patruljen kan I let bygge 2-3 forskellige drager - så der er noget at lave for alle. Når de forskellige modeller er afprøvet, kan I vælge en ud som patruljens favoritdrage.

Begynd med en ganske almindelig korsdrage. Opskriften til en sådan står i Impuls-hefte 1.2, Varme, Vind og Væde. Der kan I også hente opskrift til en kassedrage, som nok er for mere øvede.

Inden I bygger, kan I her læse lidt *Teori for dragebyggere:*

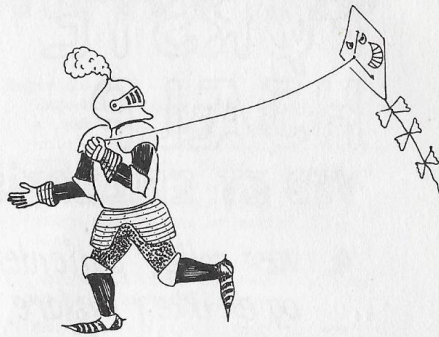

Dragen består af et skelet af pinde, som holder et "sejl" udsprejdt; en styresnor eller en bardun; en hale samt en lang dragesnor.

Skelettet kan f. eks. være korsformet. Rygraden og tværpinden skal være så lidt besnøret, så de ikke forskubber sig, og tværpinden skal være nogenlunde "lige tung i begge ender" af hensyn til balancen i luften.

Sejldugen kan bestå af kraftig indpakningspapir eller karduspapir, evt. tyndt stof.

Bardunen skal have samme længde som dragen, den fastgøres ved korset samt et stykke fra rygradens nederste ende.

Dragesnoren skal i styrke være afpasset til dragens størrelse. Til en korsdrage med en rygrad på op til 1 meter er to-slået sisal godt.

Halen er ikke blot til pynt, kun få drager kan flyve uden! Halens længde skal passe med dragens størrelse og vægt, og den skal også passe med vindstyrken. Derfor kan den være brug for at ændre på halens længde, hvis vindstyrken har ændret sig. Stærkere vind = længere/ tungere hale.

Når dragen skal sættes op, skal dragesnoren fastgøres til bardunen. Prøv jer frem, til balancepunktet er fundet, og sæt så den lange dragesnor fast til bardunen med et flagknob - det kan ikke forskubbe sig (øjet lav laves på bardunen).

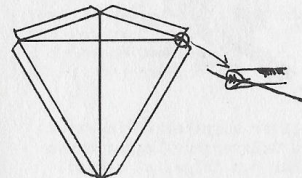
Hvis dragen hele tiden slår kolbøtter, er det ofte tegn på, at halen er for kort/ for let. Slår den kolbøtterne til samme side, er dragen "sidetung" (skæv). Balancen genoprettes med en tot græs eller lignende. Vægten skal lægges på den ende af tværpinden, der er øverst i "kæntningsøjeblikket".

Der gives ikke nogen regler for hvornår man skal gøre dragehalen længere, og hvornår den blot skal være tungere, men en tot græs eller lignende i den bageste del af dragehalen kan til tider gøre underværker.

Bliver der i patruljen stemning for at lave en lidt utraditionel drage, kan I prøve den haleløse MALAY-drage - den kaldes også EDDY - efter amerikaneren W.A. Eddy, der har konstrueret den.

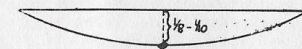
Grundopbygningen er den samme som ved en almindelig korsdrage - blot er rygrad og tværpind lige lange og lige tunge.

Tværpinden fastsnøres 1/7 af rygradens længde fra toppen af rygraden - d.v.s. hvis rygraden er 70 cm lang, anbringes tværpinden 10 cm fra toppen.

Lav hak i enderne af rygrad og tværpind - eller bedre, sæt en skrue i alle fire ender af pindene. I hakene - eller rundt om skrueerne lægges en snor hele vejen rundt som en ramme. Herefter beklædes dragen med kraftigt papir eller stof. Skal papiret dekoreres, er det bedst at gøre det, inden det limes på skelettet.

Nu til den mere vanskelige del: Tværpinden skal bøjes bagover - bort fra papiret. Dette gøres ved at der mellem tværpindens endeskruer fastgøres en snor, der er kortere end tværpinden. Pinden skal bøjes (bues) så meget, at afstanden fra rygraden til den snor, der holder tværpinden buet, bliver mellem 1/8 og 1/10 af pindens længde. Pas på at tværpinden ikke brækker når I bøjer den.

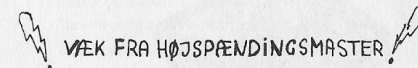

Fastgør derefter bardunen på sædvanlig måde.

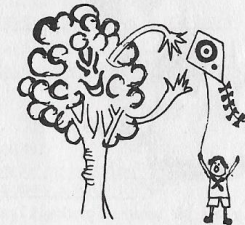
Er MALAY'en konstrueret rigtigt, vil den på grund af den buede form kunne flyve uden hale. Skulle det imod al forventning vise sig at jeres MALAY ikke flyver godt, kan I sætte en hale på - så skal den nok flyve.

Efter nogen øvelse i drageflyvning, kan I prøve at sætte to ens drager op på samme dragesnor - således: En ekstra dragesnor trækkes fra øverste drages bardun til krydset i nederste drage. Afstanden mellem de to drager skal være mindst 30 meter.

Drager må aldrig sættes op i nærheden af elektriske ledninger - og ALDRIG hvis der er blot den mindste risiko for tordenvejr. Dragen vil i tordenvejr virke som lynafleder - så kan I selv tænke jer til resten.

Husk at der skal være rigelig plads, når I sætter drager op. Der må ikke være for mange træer - og slet ingen drageædende træer!

Vil I vide mere om drager og om hvordan de bygges, kan I på biblioteket låne følgende bøger:

Jean Paul Mouvrier:

Byg drager

David Pelham:

Dragebogen

Idé & Leg-bøgerne:

Fly af papir og karton

- og sidst, men ikke mindst

Poul Henningsen:

P.H.'s dragebog - for børn fra

8 - 128 år

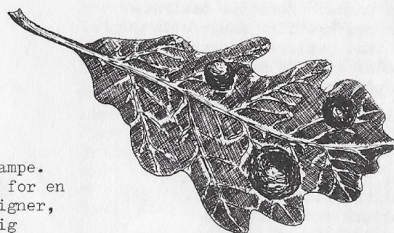
Denne bog har ikke blot "opskrifter" på drager, men er også fuld af sjove oplevelser og iagttagelser, P.H. har gjort, mens han har arbejdet med drager

NETOP NU i NATUREN

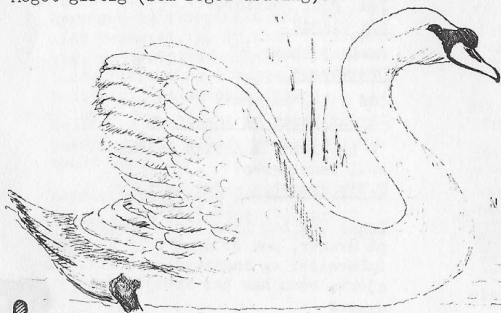
Når kogler og nødder er ved at være færdig-dannede, går egernet igang med at samle forråd til vinteren. Den føde, som kan holde sig, graves ned til senere brug. - Blot mener man, at det er tilfældigt, hvilke depoter et egern finder om vinteren. Det kan altså være et hvilket som helst andet egern, der har haft besværet med at samle indholdet sammen.

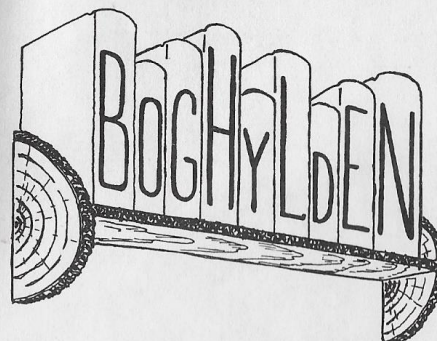
Mange træers blade bliver udnyttet af insekter på forskellige måder. Galhvepsene lægger deres æg på egeblade. Det har den følge, at bladet dannet galæblet rundt om ægget. Den lille, hvide larve har da både føde og beskyttelse, indtil den flyver ud som en færdig hveps.

Efteråret byder på mange forskellige svampe. Nogle af dem er meget fine delikatesser for en lækkermund. Den løgknoldede fluesvamp ligner, så længe den er ung, en ganske almindelig champignon - men som der står i kogebogen: Meget giftig (som regel dødelig)!

I fladvandede søer og fjorde ses svanerne, hvis unger nu er ved at være flyvefærdige. I løbet af efteråret trækker de ud til kysterne, som vinteren igennem er isfrie. Kun i særligt strenge vintre kan de finde på at trække til den sydlige del af Nord-søen. Mange af de svaner, der overvintrer i Danmark kommer fra Sverige.

Som forberedelse til en vandløbs-hike, vil det være nyttigt at have læst lidt i følgende bøger og hefter, som alle fås i Spejder-sport:

Desuden er det godt at have disse bøger, lån dem på biblioteket eller måske i gruppens bibliotek:

Har I i patruljen fået mod på at beskæftige jer mere med miljøbeskyttelse og økologi (som er læren om sammenhængen mellem levende organismer og deres omgivelser), er der et vældigt udbud af faglitteratur, men begynd med disse:

Desuden findes der forskellige foreninger og grupper, som beskæftiger sig med emnet. Hvis I henvender jer til dem, kan I få oplysning om hvilke tryksager de har udgivet og om deres øvrige aktiviteter. Ved henvendelse, medsend en frankeret svarkuvert.

Panda'en,
Verdensnaturfondens bmærke

Impuls, 1.2:
Varme, Vind og Væde
Naturvårnsudvalget, DDS:
den lille nyttige om forurening

Verdens naturvårnsmærket

Torben Wolff:
Årets gang i naturen

Politikens forlag:
Hvad finder jeg i sø og å

Bent Madsen:
Vore vandløb og deres dyreliv

NOAH:
Nogle oplysninger om den jord, vi sammen lever på

Per Jensen:
Om vand og luft med dårlig duft

Joachim Jerrik (red)
Forureningsproblemer

Verdensnaturfonden
H.C.Andersens boulevard 31, 1553 Kbhvn. V
Dansk Miljøværn
Åge Bernitsens Alle 22, 2750 Ballerup
NOAH
Rådhusstræde 13, 1466 København K

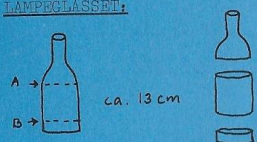
GENBRUGSLAMPE

Fra årets "Roverfænkamp" stammer denne Genbrugslampe, som også kan laves i patruljen.

Til fremstillingen skal bruges følgende materialer:

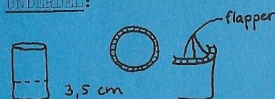
- 1 stor flaske
- 2 store konserverdåser
- 2 øldåser
- 1 m ståltråd
- lidt ler
- lidt uldtråd
- lidt sprit
- 1 blikksaks (pladesaks)

LAMPEGLASSET:

Flasken skal have fjernet top og bund. Dette gøres ved at binde en spritvædet uldsnor omkring flasken. Første brud (A): Snoren antændes, og i samme sekund den slukkes, smides flasken i koldt vand. Dette chok bevirker et brud, hvorved flaskens overdel kan fjernes. Det gentages ved brud (B), så flaskens bund fjernes.
Bemærk: Et sådant glasbrud er ganske overordentlig skarpt!

UNDERDEL:

Den ene af de to store konserverdåser, der skal danne underdelen, klippes/ skæres over, så den får en højde på 3,5 cm. De øverste ca 4 mm af dåsens nye kant klippes op, så der dannes "flapper" på ca 4 x 4 mm.

OVERDEL:

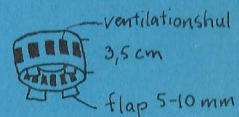
laves på samme måde som underdelen. Den anden store konserverdåse bruges til dette formål.

I overdelen skæres 4 riller som vist på tegningen. Når rillerne er lavet, skæres eller klippes en rund plade væk i overdelen.

TOP:

Hertil anvendes bunden af den ene øldåse. Den skæres af 3,5 cm fra bunden.

Toppen forsynes med ventilationshuller samt med 4 stk. "flapper" til fastgørelse i de tilsvarende riller i overdelen.

SAMLERÅDE:

Til samling af overdel med underdel klippes ståltråden i 4 stykker, der skal fastgøres i huller i over- og underdel (se foto). Trådernes længde tilpasses først efter at hullerne er lavet og glasset er placeret mellem over- og underdel.

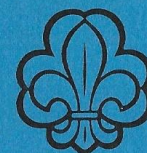
HANK:

Den kan laves af træ som den på billedet, eller den kan laves helt efter jeres egen fantasi.

LYS:

Der skal også lys i. Til støbning af lys bruges bunden af den anden øldåse som støbeform, - det er atter de nederste 3,5 cm der bruges. Når lyset er helt størmet (brug genbrugsstearin) sættes det fast i lampens bund ved hjælp af ler.

tandem

PATRULJELEDERBLAD FOR
DET DANSKE SPEJDERKORPS

NR. 3 1979